

ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

534

Χρόνος 7ος
Αρ. ΦΥΛΛΟΥ 22
Μάρτης-Απρίλης-Μάης
Γραφείο:
Βουτσινά 67B
Χολαργός
τηλ.: 6535808

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ο χορός της Αδελφότητας

Έγινε γι' ακόμη μια φορά στις 21 Φλεβάρη ο χορός της αδελφότητάς μας, στο Αρχονικό του Σαράντη.

Τι να πούμε; Κόσμος αρκετός όχι, όμως τόσοσ όπωσ αρμόζει σ' έναν Πραμαντιώτικο χορό και μάλιστα στην Αθήνα όπου είναι μια από τις λίγες ευκαιρίες ν' ανταμωθούμε όλοι και να διασκεδάσουμε παρέα.

Η αδιαφορία των συγχωριανών μας γι' άλλη μια φορά σ' όλο της το μεγαλείο. Δεν νομίζουμε ότι έχει γίνει κατανοητό σ' όλους, παρόλο που τα λέμε και τα ξαναλέμε, πόσο σημαντικό είναι αυτό το αντάμωμα, τόσο σαν οικονομικός μοχλός για την παραπέρα συνέχιση των δραστηριοτήτων της αδελφότητας όσο και σαν σύντομο και ξεχωριστό γλέντι.

Βέβαια κι εμείς έχουμε το δικό μας μερίδιο ευθύνης. Η επιλογή του χώρου ίσως να μην ήταν η πιο σωστή, ίσως η μουσική να μην ήταν η πιο κατάλληλη, αλλά αυτό δεν δικαιολογεί τη μικρή προσέλευση των συγχωριανών μας.

Η δικαιολογία ότι η τιμή της πρόσκλησης ήταν ακριβή κατά τη γνώμη μας δεν ευσταδεί γιατί πιστεύουμε ότι ήταν μέσα σε λογικά πλαίσια, αν λάβει κανείς υπόψη του τις τιμές των προσκλήσεων γι' άλλους χορούς.

Γι' ακόμη μια φορά νιώθουμε απογοητευμένοι που δεν κατάφερε ο χορός να γίνει αφορμή για τη σύσφιξη των σχέσεών μας. Ελπίζουμε ότι του χρόνου όλοι θα καταλάβουν το νόημα και τη σημασία της κορυφαίας εκδήλωσης της Αδελφότητας.

Με τιμή
Το Δ.Σ.

Η ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΤΑΝΟΥ πρέπει να βρεθεί λύση για την πλατεία του χωριού μας

Από τις εκδηλώσεις της 25ης Μαρτίου
ΦΩΤΟ: ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Σε δικαστικούς αγώνες μπλέχτηκαν Κοινότητα και εκκλησιαστικό συμβούλιο για τον χώρο της Κεντρικής Πλατείας. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα τα κεντρικά μαγαζιά να αποσύρουν τραπέζια και κερέκλες απ' την πλατεία. Η κοινότητα, που ισχυρίζεται πως ο χώρος είναι δικός της και όχι μόνο αυτός αλλά και ο κήπος πάνω απ' την εκκλησία, έβγαλε ανακοίνωση με την οποία κάνει γνωστό πως προτίθεται να νοικιάσει την κεντρική πλατεία (ανά τ.μ.). Τα δικαστήρια θα αποφανθούν αλλά δεν μπορώ να φανταστώ καλοκαίρι χωρίς καφέ κάτω απ' τον δροσερό ίσκιο του γραφικότερου πλατάνου μας.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

Μια τόσο ζωντανή πλατεία όσο αυτή του χωριού μας δεν θα ήταν κρίμα να μείνει... κενή;

ΚΑΤΑΘΕΤΟΝΤΑΣ

και τη δική μας άποψη, θα θέλαμε να τονίσουμε την σημασία του προβλήματος και την Ευθύνη που έχουν οι αρμόδιοι φορείς για την επίλυσή τους. Το χωριό μας έχει ανάγκη από ενέργειες που θα τονώνουν την ενότητα και θα δημιουργούν προϋποθέσεις ομοψυχίας, μπροστά στην πρόκληση του μέλλοντος που δεν διαγράφεται και τόσο ευοίωνοι.

Χρόνο με το χρόνο γύρω στις 5 με 10 οικογένειες εγκαταλείπουν το χωριό, και η απάντηση που έρχεται από τους παράγοντες του χωριού δεν είναι η καταλληλότερη.

Ωσποδήποτε, θα πρέπει να γίνουν αμοιβαίες υποχωρήσεις και από τις δύο πλευρές έτσι ώστε να βρεθεί λύση.

Η Συντακτική Επιτροπή

Με αφήσαμε τη σφραγίδα μας και προσκαλούμε όποιον θέλει, να αναλάβει τη συνέχισή της.

Κλείνοντας, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε με δόσεις μας βοηθήσαν και ιδιαίτερα το Νίκηφορο Παπαθεοδώρου και το Νίκο Καρατζή για την πολύτιμη συνεργασία τους και για το υλικό που συνεχώς μας έστελναν καθώς επίσης και τον αντιπρόεδρο της Κοινότητας, Δημήτριο Γιαννιζή, για την συνεργασία που είχαμε σε θέματα της Κοινότητας.

Τέλος, ευχαριστούμε το Δ.Σ. της Αδελφότητας για την βοήθεια και την συμπαράστασή του στις προσπάθειές μας.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΧΩΡΕΙ

Καρακώστας Κώστας
Καρατζένης Χρήστος
Σαπλάούρας Γιάννης

Αγαπητοί αναγνώστες της εφημερίδας.

Θα θέλαμε να σας πληροφορήσουμε ότι αυτή η εφημερίδα είναι η τελευταία που βγαίνει υπό τη δική μας επιμέλεια. Αυτό δεν οφείλεται στο γεγονός ότι βαρεθήκαμε ή κουρασθήκαμε, ή σε κάποια προστριβή με το διοικητικό συμβούλιο αλλά σε καθαρά προσωπικούς λόγους.

Σ' αυτό το άρθρο θα θέλαμε να κάνουμε μια αυτοκριτική για το διάστημα που είχαμε αναλάβει την έκδοση της εφημερίδας. Ήδη από το πρώτο φύλλο είχαμε θέσει δύο στόχους: την τακτική έκδοσή του και τη ευρύτερη συνεργασία με όλους τους αρμόδιους Πραμαντιώτικους φορείς. Αν και πιστεύουμε ότι από πλευρά πληροφορήσης, η κάλυψη ή-

ταν πολύ καλή και παρά το γεγονός ότι προσπάθησαμε να επικοινωνήσουμε και να συνεργαστούμε και με την ίδια την Κοινότητα του χωριού, η εφημερίδα αργούσε να εκδοθεί. Η ευθύνη της καθυστέρησης όμως δεν ήταν καθαρά και μοναδικά δική μας. Πολλές φορές περιμέναμε κάποια θέματα που όμως δεν έρχονταν ποτέ ή να έφταναν ήταν ήδη αργά. Πολλές φορές μας υποσχέθηκαν και άλλες τόσες οι υποσχέσεις αθετήθηκαν.

Με κίνητρο την απλή και άδολη αγάπη για το χωριό μας και τον κόσμο του, δώσαμε ένα τμήμα του εαυτού μας στην εφημερίδα. Ίσως στην αρχή να είμαστε πιο ρομαντικοί και να πιστεύαμε ότι όλα θα ήταν εύκολα. Στην πορεία διαπιστώσαμε τις δυσκολίες και τα προβλήματα. Η αδιαφορία που συναντήσαμε καθώς επίσης και μια γενικότερη κατάσταση μη καλής οργάνωσης στην αδελφότητα μας απογοήτευσαν εν μέρει αλλά προσπάθησαμε να τα ξεπεράσουμε. Με τη δική μας αποχώρηση η εφημερίδα δεν τελειώνει. Ίσως ίσα που πρέπει να συνεχιστεί. Εμείς περάσα-

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΑΠΟ ΤΟΝ
ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ο χειμώνας φέτος κύλησε ήσυχα. Ήρθε κι έφυγε αθόρυβα. Μας έδειραν βέβαια οι βοριάδες και μας έκλεισαν στα τζάκια μας τα τσουχτερά κρύα. Τι όμως χαρακτηρίζει την εποχή αυτή, που απ' τους πολλούς έχει κηρυχτεί ανεπιθύμητη, παρά τις χάρες τις περισίαιες που έχει; Το χιόνι φυσικά που επισκέπτεται πρώτα τη Στρουγγούλα και τα γύρω βουνά και κατεβαίνει απαλά απαλά και τα ντύνει όλα κάτασπρα και οι ευγενικές βροχούλες του Γενάρη και του Φλεβάρη που ξεδιπλούν τη γη και γονιμοποιούν τα χινοπωριάτικα σπαρτά. Φέτος μόνο δυο μέρες το Φλεβάρη και δυο το Μάρτη «άπρισε ο χειμώνας τα γένια του» και μόλις στα μέσα του Μάρτη έπεσε βροχή-μάλαμα- μετά από εκατό μέρες αναβροχιάς. Μετά απ' όλα αυτά, δηλ. «του καιρού μη ευδοκούντος» οι μικροκαλλιεργητές μας και οι κτηνοτρόφοι μας δεν είναι αρκετά αισιόδοξοι και δεν αποκλείεται καλοκαιρινή λειψυδρία στο χωριό.

Πρωτοπόρος και αήττητη η ποδοσφαιρική μας ομάδα η Αθλητική Ένωση Πραμάντων (ΑΕΠ) καλπάζει προς την κατάκτηση του τίτλου στον Δ' Όμιλο της Γ' ερασιτεχνικής κατηγορίας ποδοσφαίρου του Ν. Ιωαννίνων. Παρά τις εξοντωτικές ποινές που επέβαλε η Ένωση Διαιτητών Ηπείρου (ΕΔΗ) στην ομάδα μας για παράβαση ποδοσφαιριστή μας (αποκλεισμός γηπέδου μας, άρνηση Διαιτητών των Ιωαννίνων να παίξουν την ομάδα μας) ο δρόμος για την κορυφή είναι ανοιχτός. Ένα μεγάλο μπράβο στους παράγοντες και ποδοσφαιριστές μας.

Πάλι ο λόγος γιατί άλλοι; Για την υγεία. Το Κέντρο Υγείας επιβλητικό, μοντέρνο, ευάερο, ευήλιο, δεσπόζει θέας στον Αι-Δημήτρη. Δυστυχώς όμως, ας πούμε για γραφειοκρατικούς λόγους, παραμένει ακόμα κλειστό. Με απόφαση του Γεν. Νοσοκομείου Χατζηγκώστα στις 3-3-1992 προκυρήχθηκαν οι παρακάτω θέσεις γιατρών ΕΣΥ για το Κέντρο Υγείας Πραμάντων.

1. Γενικής Ιατρικής η Παθολογίας: Μία (1) θέση Διευθυντή.
2. Παιδιατρικής: Μία (1) θέση επιμελητή Α'.
3. Οδοντιατρική: Μία (1) θέση επιμελητή Α'.

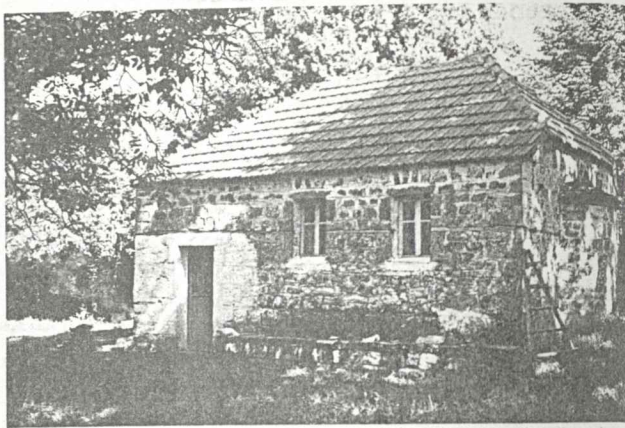
Ακόμα δημιουργήθηκε μια πρόσθετη θέση ιατρού για

την κάλυψη των αναγκών του Αγροτικού Ιατρείου Πραμάντων η οποία ήδη έχει καλυφθεί από αγροτικό ιατρό. Το κτίριο που στεγάζει το Αγροτικό Ιατρείο, δωρεά του αείμνηστου Δημοσθένη Τσίρκα πρέπει οπωσδήποτε να επισκευαστεί διότι η κατάσταση του δεν μας τιμάει ιδιαίτερα, πολύ δε περισσότερο προσβάλλει τη θέληση και τη μνήμη του διαθέτη. Η Λειτουργία του κ. Υγείας θα έλυνε πολλά προβλήματα και νομίζω πως οι προσπάθειές μας και οι ενέργειές μας προς τα εκεί πρέπει να κατατείνουν.

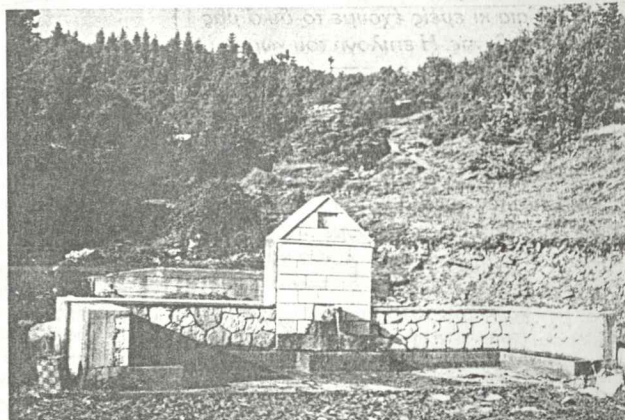
Λύκοι! Όσο κι αν φαίνεται παράξενο είναι αληθινό. Γέμισε ο τόπος μας λύκους. Οι τσομπάνηδες και οι μικροκτηνοτρόφοι μας είναι αναστατοι. Στην Μπόρσια, στον Αγ. Κων/νο, στους Χριστούς, στο Ντούναβο, στη Χοντρομπούκα λύκοι και μάλιστα σε αγέλες έκαναν την εμφάνισή τους. Κάποιος χαριτολογώντας, είπε: «Επιτέλους!» Ήρθαν οι λύκοι κι έβαλαν τσομπάνους στα πράματά μας.

Τσιμεντοστρώθηκε ο ανηφορικός δρομίσκος που οδηγεί στο ξεκλήσι του Αι-Δημήτρη. Σύντομα θα γίνει αλλαγή στέγης στην εκκλησία «Παναγία» και κατασκευή δυο υποστέγων της. Αμαξωτοί δρόμοι διανοίχτηκαν προς την εκκλησία αυτή, προς το «Λαδικό» και προς τους «Κήπους».

Και απ' τις στήλες της εφημερίδας μας αισθάνομαι την υποχρέωση να ευχαριστήσω όλους όσους με δωρεές βιβλίων συνέβαλαν να οργανώσουμε στο Πνευματικό Κέντρο αίθουσα Μεγάλης Δανειστικής Βιβλιοθήκης που παρουσιάζει αξιόλογη κίνηση. Ο Βασίλης κ. Μάργαρης, ο Φώτης Δ. Καρατζένης, ο κ. Δημήτριος Χρ. Στάμος, η κ. Καλλιόπη Ξυδάκη-Στάμου, η κ. Μαρία Γέρου-Μόγδου και η αδελφή της Αικατερίνη, ο κ. Σταύρος Σταυρίδης και τόσο άλλοι ας είναι αίσιγοι που τα βιβλία που διέθεσαν θα πιάσουν τόπο και πως θα τους είμαστε πάντοτε ευγνώμονες.

Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΠΑΛΙΟΣ
(ΦΩΤΟ ΝΙΚ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ)

Η ΒΥΣΗ ΤΟΥ ΡΟΓΚΟΖΙΟΥ
(ΦΩΤΟ ΝΙΚ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ)

Τον τελευταίο καιρό πέθαναν οι χωριανοί μας

Δημητρώλα συζ. Κων/νου Στάμου στην Αθήνα

Παρασκευή συζ. Χρήστου Χήρα

Βασίλης Γ. Λιόντος στην Πράμαντα

Δημήτριος Ι. Καρακώστας στην Αιτ/νία

Ιωάννης Δ. Γκεσούλης στους Χριστούς

Χρήστος Θ. Γκούβας στην Πράμαντα

Αικατερίνη Αθ. Ρίζου στην Πράμαντα

Σπυριδούλα συζ. Βασ. Μπούση στην Αθήνα

Ρίνα συζ. Δημ. Γκούβα στην Άρτα

Πάνος Α. Λάμπρης στην Αθήνα

Βασίλης Μ. Θανάσης στην Πράμαντα

Κώστας Δ. Κωστής στην Άρτα

Βαγγέλη Θεοδώρα συζ. Δημ. Δημοθεοδώρου στην Άρτα

Σπύρος Κ. Κοντοδήμας στην Αθήνα σε νεαρή ηλικία.

Με ιδιαίτερη ικανοποίηση πληροφορώ τους αναγνώστες μας πως οι χωριανοί μας κ. Νίκος Καρατζένης, καθηγητής φιλόλογος και Βασίλης Μάργαρης, υπάλληλος Πανεπιστημίου εξέδωσαν καινούργια τους βιβλία. Ο πρώτος το καλαίσθητο, πολυσέλιδο βιβλίο του, έργο ζωής, με τίτλο «ΟΙ ΝΟΜΑΔΕΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΤΩΝ ΤΖΟΥΜΕΡΚΩΝ» όπου καταγράφει με ιδιαίτερη συμπάθεια, ζέση και αγάπη τη ζωή των νομάδων κτηνοτρόφων μας, ζωή στερημένη, σκληρή, δύσκολη με άπειρες όμως καλές στιγμές. Οι άνθρωποι «των αετοκορφών, της αυγής, του ήλιου και των καταιγίδων» παρελαύνουν στις σελίδες του βιβλίου, που κοσμείται από πετυχημένα φωτογραφικά στιγμιότυπα και καταγράφεται ο βίος τους με γλώσσα ποιητική, σπρωτή, καθημερινή ποικιλήμενη με αμείωτη κοσμητικά επίθετα ταιριαστά.

συνέχεια στη σελ. 3

συνέχεια από τη σελ. 2

Ο δεύτερος, γνωστός λογοτέχνης όχι μόνο στην Ήπειρο, αλλά στο πανελλήνιο με πλειάδα έργων του ποιητικών και πεζών, νομίζω πως καταθέτει στο Ηπειρώτικο Πνευματικό κεφάλαιο, τη δική του μοναδική συμβολή. Με λόγο μεστό, περιεκτικό, στις 200 σελίδες του βιβλίου του παρουσιάζει τους «Συγγραφείς και Λογοτέχνες των Ιωαννίνων (1206-1990)». Όλη η πνευματική κίνηση οχτακοσίων χρόνων, οχτακόσια χρόνια παράδοσης στον πολιτισμό καταγράφονται με συνέπεια, σοβαρότητα από έναν έμπειρο λογοτέχνη και μελετητή. Το βιβλίο καλοτυπωμένο, κομμημένο, με Ηπειρωτικές πνευματικές μορφές, με άριστη διάρθρωση της ύλης θ' αποτελέσει τον καλύτερο σύγγραφο και οδηγό σε κάθε Ηπειρώτη αλλά και σε κάθε αναγνώστη που θα ήθελε να γνωρίσει την πνευματική ιστορία του τόπου του.

Ακόμα με χαρά σημειώνω πως οι μικροί μαθητές της ΣΤ' Δημοτικού εκδίδουν απ' τον Γενάρη μηνιαία εφημερίδα με τίτλο «ΤΑ ΤΖΟΥΜΕΡΚΑ». (Θέματα τεύχους Μαρτίου, η Άνοιξη, παροιμίες για το Μάρτη, η Πράμαντα, το όζον, Σεισμοί, Σπαζοκεφαλιές, ανέκδοτα, Αθλητικά, γλωσσολογικά, απίστευτα, Σταυρόλεξα κ.λ.π.). Επίσης η Γ' Γυμνασίου Πραμάντων απ' το Μάρτη εκδίδει εφημερίδα με τίτλο «ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΙΚΗ ΦΛΟΓΑ» με θέματα (τευχ. Μάρτη, Παροιμίες, Εκατομύρια ανθρώπων πεθαίνουν απ' την πείνα, Η ζωή και το έργο του Κώστα Κρυστάλλη, κάνοντας την τηλεόραση σύμμαχο, Άγαλμα Ελευθερίας, γακρωτικά, μόλυνση περιβάλλοντος, Αλκοολισμός, Μακεδονικό Ζήτημα, Κοκτέιλ, Στις εκανε, Προτάσεις, τα τρομερά παιδιά, καινούριες κηρήθρες, η εποχή που ζούμε, η αγάπη και η σημασία της, αξίζει σήμερα να σπουδάσουμε).

Πολλοί επισκέπτες, Έλληνες και ξένοι, μεμονωμένοι ή σε γκρουπ έρχονται τον τελευταίο καιρό στο χωριό μας με την ευκαιρία της λειτουργίας του ξενοδοχείου του χωριανού μας, ευεργέτη θάλαγα, κ. Γιάννη Βάνα. Όλοι φεύγουν κατενθουσιασμένοι απ' την ομορφιά και τη γραφικότητα της περιοχής. Φεύγουν όμως με ένα πικρό παράπονο που δεν μπορούν να επισκεφθούν το σπήλαιό μας που τόσο λέγονται και γράφονται γι' αυτό. Δυστυχώς το σπήλαιό μας «Ανεμότρυπα» δεν έχει ακόμα αξιοποιηθεί. Η έλλειψη ηλεκτροφωτισμού, ξεναγού,

ευκολίας πρόσβασης κάνει δύσκολη και τη στοιχειώδη περιδιάβαση του. Τι περιμένουμε; Πρέπει να βιαστούμε. Ποτέ δεν είναι αργά αλλά και «οι καιροί ου μενετοίς». Το καλοκαίρι που έρχεται δεν πρέπει να περάσει ανεκμετάλλευτο. Η κοινότητα μπορεί και πρέπει να λάβει στοιχειώδη μέτρα που θα διευκολύνουν οποιονδήποτε επισκέπτη θέλει νατο γνωρίσει. Επί παραδείγματι ένας μικρός δρόμος ολίγων δεκάδων μέτρων χρειάζεται να ενωθεί ο αυτοκινητόδρομος με την είσοδό του σπηλαιού. Η κοινότητα επίσης τους δυο μήνες Ιουλίου και Αυγούστου, αν όχι και περισσότερους, με στοιχειώδη προετοιμασία θα μπορούσε να μην στερήσει στον επισκέπτη την χαρά της γνωριμίας του με το σπήλαιό μας. Τέλος θα επαναλάβω την πρότασή μου. Εδώ και τώρα να γίνουν εργασίες, έστω και λίγες, στο σπήλαιο. (π.χ. Δεν θα μπορούσε να γίνει επέκταση ο ηλεκτροφωτισμός τους). Η αρχή είναι το ήμισυ του παντός. Αν αρχίσουν οι εργασίες κάποτε θα τελειώσουν.

Μιας και αναφερόμαστε στο θαυμάσιο σπήλαιό μας θα ήθελα να αναφέρω και τα παρακάτω: Με χαρά μου διάβασα στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας εκτενέστατο άρθρο του χωριανού μας κ. Χρ. Τραχανά με θέμα το σπήλαιό μας. Μου έκαναν εντύπωση οι παρατηρήσεις του, η κατάθεση των απόψεών του, οι προβληματισμοί του, η αγωνία του να αξιοποιηθεί ο πλούτος μας αυτός. Κάπως έτσι πρέπει να ευαισθητοποιηθούμε όλοι για το καλό του τόπου μας. Δεν πέρασε καιρός που κινηματογραφικό συνεργείο με επικεφαλής τον κ. Βεγγέλη Φίλο από Άγναντα επισκέφθηκε το σπήλαιο κατέγραψε με την καμερά του σπάνιες ομορφιές και στιγμές απ' το χώρο του και τις πρόβαλε κατ' απανάληψιν απ' τους τοπικούς τηλεοπτικούς σταθμούς των Γιαννίνων.

Ακόμα ο γερμανός βιολόγος - Σηπλαιολόγος κ. Κίραβαλντερ επισκέφθηκε το σπήλαιο και ενθουσιασμένος απ' τις φυσικές του ομορφιές μου είπε πως είναι ένα απ' τα καλύτερα σπήλαια που έχει επισκεφθεί και ότι η γεωμορφία του εδάφους και προπαντός η ιδιοσυστασία των πετρωμάτων (ασβεστίλοι) δεν αποκλείουν την ύπαρξη και άλλων παρόμοιων σπηλαίων στην περιοχή.

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΣΤ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

δημοσιεύσεις

Το διοικητικό Συμβούλιο της Α.Ε. ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ ευχαριστεί την Αδελφότητα Πραμαντιωτών Ιωαννίνων, για την οικονομική ενίσχυση των 100.000 δρχ. που προσέφερε στην ομάδα του χωριού μας.

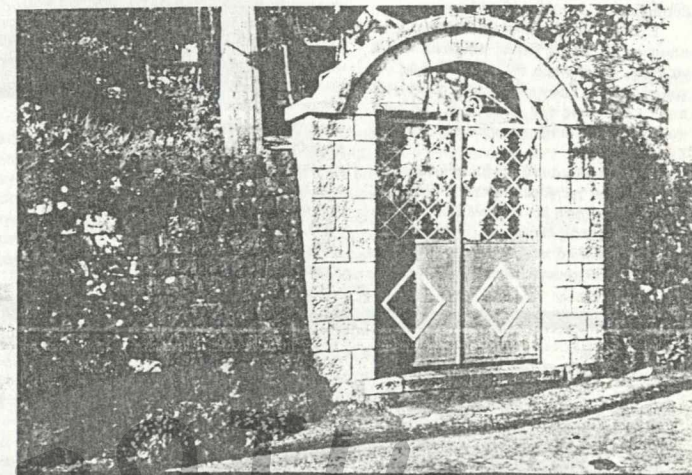
Για την Α.Ε. ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ
Ο πρόεδρος
Ν. ΛΑΜΠΡΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Α.Ε. ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ ευχαριστεί την Αδελφότητα Αθηνών, για τις ενέργειες που έκανε και πήρε η ομάδα του χωριού μας το ποσό των 400.000 δρχ. το καλοκαίρι του 1991, από την Γραμματεία Αθλητισμού. Μέσω της Αδελφότητας ευχαριστούμε τον Άγνωστο σε μας φίλο που τόσο πολύ βοήθησε γι' αυτόν τον σκοπό, και επιθυμία μας είναι να τον γνωρίσουμε.

Για την Α.Ε. ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ
Ο Πρόεδρος
Ν. ΛΑΜΠΡΗΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Α.Ε. ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ ευχαριστεί τον χωριανό μας ΒΑΣΙΛΕΙΟ ΛΑΜΠΡΗ ο οποίος εις μνήμην του ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚ. ΧΗΡΑ & ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ, πρόσφερε στην ομάδα του χωριού μας το ποσό των 50.000 δρχ.

Για την Α.Ε. ΠΡΑΜΑΝΤΩΝ
Ο πρόεδρος
Ν. ΛΑΜΠΡΗΣ

Αυλόπορτα του Κώστα Χίτα Καρακώστα
(ΦΩΤΟ Ν. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσοι με οποιοδήποτε τρόπο μας συμπαράστηκαν στο βρώτατο πένθος μας για τον άδικο θάνατο του λατρευτού μας υιού και αδελφού. Οι γονείς: Αποστόλης - Ελευθερία Μπαλτζών Η αδερφή: Έφη Μπαλτζών

ΜΝΗΜΗ

Κώστα Απ. Μπαλτζών

Σε τραγικό τροχαίο δυστύχημα, στο χωριό, παραμονές Χριστουγέννων, χάσαμε τον Κωστή μας. Το αγαπημένο παιδί της αδελφότητας, τον σεμνό, τον αξετιμύτο, τον ξεχωριστό ο' όλα Κωστή, τον άρπαξε από ανάμεσά μας, τύχη κακή, πάνω στον ανθό της νιότης του.

«Δεν πέθανες! Είσαι παντού και είσαι μέσα σ' όλα: στων ρόδων το ξεφύλλισμα, στο στεναγμό του αγέρα στα νεφί που χρυσίζουνε σαν πάει να σβήσει η μέρα. Δεν πέθανες! Αδιάφορο οι μήνες κι αν περνάνε! Τότε οι νεκροί πεθαίνουνε, όταν τους λησμονάνε!»

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΜΠΑΝΑΣ

του Χρήστου Τραχανά

Ήταν 86 χρονών η μάνα μου, θεοφοβούμενη και θεοσεβούμενη. Μιλούσε θα έλεγα με το θεό. Πήγαινε τακτικά στην εκκλησία. Τις λειτουργίες και τα κεριά τα έφτιαχνε με τα χέρια της. Μου άλλαζε κουβέττα όταν την ρωτούσα πόσο συγγενείς μας ήταν στο νεκροταφείο. Την φόβιζε ή μάλλον της έφερνε απελπισία ο θάνατος.

Στις 30 Αυγούστου 1991 άλλαξαν όλα. Ήθελε να φύγει. «Δεν μπορώ να καθίσω άλλο φεύγω», μου είπε. Δευτερόλεπτα πριν φύγει την ρώτησα μήπως ήθελε τίποτα. «Το γιατρό!...» το γιατρό!... μου είπε κι έκλεισε για πάντα τα μάτια της. Πιόν από τους δύο γιατρούς ήθελε του σώματος ή της ψυχής δεν πρόλαβε να μου εξηγήσει. Ήταν 22.10 η ώρα ακριβώς.

Πρωί-πρωί χτύπησε για το θάνατό της, η καμπάνα μας πένθιμα. «Θάνατος όλοι θλιβερό κι απ' το καμπαναριό κατάμαυρο η καμπάνα μας τον βόφει τον αέρα».

«Ακουα το πένθιμο χτύπημα της καμπάνας μας και κλειάνα απαρηγήτος. Καυμένη μανούλα μου να είσαι καλά αυτο που είσαι!... Καλό σου ταξίδι!... στο καλό, στο καλό να πάς!...

Πόσες φορές δεν έχει χτυπήσει η καμπάνα μας για τόσα και τόσα γεγονότα δυσάρεστα.

Έχουμε όμως και τα χαρούμενα χτυπήματα, τις μέρες χαράς που μας καλεί να πιάμε. Το χτύπημα της Αναστάσεως λόγω χάριν. Και ξαφνικά θυμήθηκα ένα χτύπημα καμπάνας την Ανάστασή του 1951 που ήταν τόσο διαφορετικά από τα άλλα. Και να γιατί:

Από τα κομματάκια ξεκίνησαμε νύχτα γρήγορα γρήγορα για την Ανάσταση. Τότε η Ανάσταση δεν έβγανε έξω στις δύο δεκά, αλλά στις δύο και μισή την νύχτα.

Ήταν πολλά παιδιά της γειτονιάς μου ηλικίας 20-30 χρονών. Φτάσαμε στην πλα-

τειά και είδαμε πως η εκκλησία ήταν κλειστή, σβησμένα φώτα και απόλυτη σιγή. Μαζευτήκαμε κάτω από την βεράντα του καμπαναριού γιατί είχε πολύ κρύο και όπως λένε στο χωριό μας «τίποτα δεν με μάρνανε της Άνοιξης το κρύο».

Κάποιος δοκίμασε να ανοίξει την πόρτα να μπει μέσα, αλλά δυστυχώς ήταν κλειστή. Κοίταξαν και τα ωρολόγια, η ώρα πλησίαζε αλλά το κρύο δεν περιμένει. Ένας άλλος αστειευόμενος είπε να ανειβεί κάποιος στο καμπαναριό να χτυπήσει την καμπάνα να ανοίξει και την πόρτα και το αστείο έγινε σοβαρό και μήτρε αμέσως σε εφαρμογή.

Η πρώτη προσπάθεια γίνεται από την αριστερή κολώνα. Ο ένας να στρίψει τον άλλον και ο πρώτος επάνω να πιαστεί από τα κάγκελα και να ανειβεί. Προσπάθεια όμως χωρίς αποτέλεσμα διότι μέσα στην νύχτα χωρίς φως έπρεπε να σπάσει πολύ το κορμί προς τα έξω και να κάνει ένα βήμα στο κενό χωρίς στήριγμα για να πιάσει το σιδερένιο κάγκελο.

Προσπάθεια δεύτερη από την αριστερή πλευρά του τοίχου. Εδώ υπάρχουν τέσσερις τρύπες της σκαλωσιάς η μία επάνω στην άλλη εκεί ακριβώς όπου χρειάζεται για να πατήσει κανείς για να ανειβεί και το αστείο έγινε πραγματικότητα. Έτσι το λεβαντόπαιδο ο Γιώργος Στάμος βρέθηκε στο καμπαναριό. Έπιασε την αλυσίδα και χτύπησε ή μάλλον βροντοχτύπησε την καμπάνα. Μήκη ύστερα μέσα στην εκκλησία, κατέβηκε κάτω, τράβηξε τους σύρτες και η πόρτα άνοιξε. Η παρέα του έδωσε τα παπούτσια γιατί ήταν με τις κάλτσες και όλοι μαζί μπήκαν στην εκκλησία χαρούμενοι. Οι χωριανοί άκουσαν την καμπάνα και καθώς ήταν έτοιμοι, έφθασαν παρές παρές στην εκκλησία για την Ανάσταση, θεωρώντας η Ανάσταση κανονικό. Ο μπάρμπα Γιάννης Γκόκος ο νεοκόρος που έμενε πάνω από το σχολείο αγοροζυγηνέμος δεν πίστευε όσα έβλε-

πε και δεν μπορούσε να εξηγήσει πως συνέβη αυτός να έχει τα κλειδιά και η εκκλησία να είναι ανοιχτή.

Η χωροφυλακή που τότε ήταν στο Κάτω Μαχαλά σε στίτι κοντά στο Γυμνάσιο ήρθε αργότερα από τους χωριανούς και φάνηκε πως δεν κατάλαβε τίποτα. Ο παπάς που έμενε ένα σπίτι πιο μπροστά από του Ρίζου προς την πλατεία (σήμερα δεν είναι όρθιο) έφθασε και αυτός και καθώς είδε τόσο κόσμο κοίταξε το ωρολόγιο και θεώρησε πως δεν συνέβη τίποτα και άρχισε την λειτουργία.

Όλη η ομάδα τα χρειάστηκε όμως για τα καλά. Κοίταζε ο ένας τον άλλο περιέργως. Φοβόταν πως εάν γίνει έρευνα θα είχαν προβλήματα και ποιος τα βγάξει πέρα με τις αρχές.

Πήραν μάλιστα και την απόφαση εάν τους ανακαλύψουν να πουν πως βρήκαν την πόρτα ανοιχτή. Το μόνο θάρρος τους τώρα είναι ο πολύς κόσμος. Τελικά κανείς δεν υπονιόστηκε τίποτα και χάριξαν την Ανάσταση με την καρδιά τους.

Τρεις από αυτούς που πήραν μέρος βρίσκονται ήδη στο νεκροταφείο, ίσως για τιμωρία ίσως για αμοιβή, για το καθήκον τους. Πρώτος πέθανε, επτά χρόνια αργότερα από το απίστευτο αυτό γεγονός, αυτός που ανέβηκε και χτύπησε την καμπάνα σε ηλικία 34 χρονών, ο πιο τολμηρός, ο Γιώργος Στάμος του Ιωάννου, την 11 Δεκεμβρίου του 1958. Το θρήνησαν οι πάντες, ακόμη και οι πέτρες τον έκλιναν με τον τρόπο τους.

Τον ακολουθούσε ο Βεγγέλης Τραχανάς στα 1979 και λίγα χρόνια αργότερα ο Ιωάννης Κ. Φώτης.

Από την ημέρα των Φώτων του 1991 τους κάνει παρέα μόνιμη ο ανηψιός μου ο Γιάννης Χρύσης με τον πατέρα του Σπύρο στο νεκροταφείο της Ανατολής Ιωαννίνων. Πήγαιναν από το χωριό στα Γιάννενα αλλά συνάντησαν πριν την στρω-

Βιβλιοπαρουσίαση

από το Θωμά Γ. Καλοδήμο (Φιλολόγο-καθηγητή)

Τελευταία κυκλοφόρησε ένα σπουδαίο βιβλίο, «Οι νομάδες κτηνοτρόφοι των Τζουμέρκων», του φιλόλογου καθηγητή Νίκου Καρατζέννη, που αναφέρεται στη ζωή των νομάδων κτηνοτρόφων των Τζουμέρκων, που μέχρι πρόσφατα αυλάκωναν με τα κοπάδια τους τα περήφανα Τζουμέρκα και τα απάνεμα χειμαδιά της Ηπείρου και της Θεσσαλίας.

Διάβασα με πολύ ενδιαφέρον και αγαπήτη αυτό το βιβλίο, γιατί τυχαίνει να είμαι και εγώ ένας αστός σήμερα που κατοικεί στον κάμπο με τα «βαριά» τα κάματα και τα νερά βροσιμένα» και που μέχρι πρόσφατα αλώνιζε στα δίσσαλα, στα φτερούσια και στις βουνοκορφές των Γουριώτικων Βουνών (της Όθρυς), όπου μέχρι τελευταία δεκαετία αρσάζαν πολλές στάνες και πολλά τοελλικά Σαρακατσαναίων. Ξαναθυμήθηκα πάλι τον ταντάλεμο αγώνα των ομοφύλων μου Σαρακατσαναίων αλλά όλων των νομάδων κτηνοτρόφων, που αγωνίζονταν σκληρά με τα στοιχεία της φύσης και τους ανθρώπους που πάσχισαν να τους καταπιούν και να τους αφανίσουν και αυτοί σαν το μυθικό Άλκιον να ξαναβρίσκονταν τις δυνάμεις τους και να συνεχίζουν την ατέρμονη νομαδική τους πορεία μέσα στους αιώνες και στις χιλιετίες. Τι τραγική ειρωνεία όμως! Ότι δεν μπόρεσαν να επιτύχουν τα αδιώματα στοιχεία της φύσης και η καταδικαστική μανία των ανθρώπων, το πέτυχε σήμερα ο σύγχρονος τεχνικός μας πολιτισμός, που ισοπεδώνει έθνη, λαούς και διάφορες κοινωνικές ομάδες. Θύμα της τεχνολογικής εποχής είναι και οι νομάδες κτηνοτρόφοι των ελληνικών χωριών που έπαψαν να ανεβαίνουν στα βουνά και να καταβιβάζουν στους κάμπους με τα κοπάδια τους. Απομένει μόνο λίγοι, θλιβερά απομεινάρια κάποιων ένδοξων καιρών, για να προκαλούν το παράπονο των γεροστελιγκάδων που ξάμωχοι και ορφανεμένοι από τα κοπάδια τους αναπολούν παλαιούς καλούς καιρούς και τα μάτια τους βουρκώνουν.

Η εργασία του Νίκου Καρατζέννη είναι πολύ σπουδαία και πολύ χρήσιμη, γιατί σ' αυτή καταγράφεται η ζωή, η οργάνωση, τα ήθη, τα έθιμα, οι δοξασίες και οι αξίες μιας ιδιαίτερης κοινωνικής ομάδας, των νομάδων κτηνοτρόφων, που τεινεί σήμερα να εξαφανισθεί. Και το ευχάριστο είναι ότι τη ζωή των νομάδων κτηνοτρόφων των Τζουμέρκων δεν την καταγράφει κάποιος αποστασιοποιημένος ψυχρός κοινωνιολόγος, εθνομάρφας ή λαογράφος, αλλά ένα νομοδόπαιδο των Τζουμέρκων, που έζησε από κοντά και από τα γεννοφάσκια του τους αιώνιους αετούς των Τζουμερκιώτικων βουνών που ξεκοιλίασαν στα μέρη εκείνα. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό, γιατί πολλές φορές που ασχολήθηκαν άλλοι ερευνητές με τη ζωή των νομάδων κτηνοτρόφων της πατρίδας μας, αθελά τους παρερμήνευσαν, γιατί δε γνώριζαν από κοντά τη νομαδική κτηνοτροφική ζωή. Γι' αυτό η καταγραφή του Νίκου Καρατζέννη αποτελεί ένα ντοκουμέντο της νομαδικής κτηνοτροφικής ζωής, γιατί μέσα στις πολλές σελίδες του πολύτιμου έργου του παρουσιάζεται ατόφια, γνήσια, αφησιώδης και ρεαλιστική η ζωή των νομάδων κτηνοτρόφων των Τζουμέρκων και γενικότερα των νομάδων κτηνοτρόφων των ελληνικών χωριών.

Διαβάζοντας τις ρεαλιστικές και πολλές φορές λυρικότατες σελίδες του βιβλίου του Νίκου Καρατζέννη ξαναζήσα, έστω και για λίγο, σε καταπράσινα λιβάδια, σε γλεντερά δίσσαλα, σε τροφάτα φτερούσια, σε κρουστολοπαγμένες, βρύσες, σε ράθυμες νεροσυρμιές, σε απόθερες ανάβρες, σε βαθυσκεπτά στάδια, σε καγκελοπλεγμένες στρώγκες και άκουσα το λάλημα της πέριδος, που συλλαβίζεται στη φλογέρα του τοσπάνου και την αρμονία των κουδουνιών και των κυπριών, και ξαναθυμήθηκα την τραχιά δωρική κου-

βέντα των νομάδων κτηνοτρόφων μας, που είναι κοινή και ενιαία, όπως κοινή και ενιαία είναι και η γλώσσα των ζωανθρώπων τους. Το όνειρο όμως γρήγορα σβήστηκε, γιατί με ζύπνησε από την ονειροπόλησή μου η σκληρή και άχαρη πραγματικότητα που με περιβάλλει και με αγχώνει καθημερινά.

Από τα πολλά κτηνοτροφικά γλωσσικά στοιχεία που αναφέρει ο Νίκος Καρατζέννης στο έργο του και που είναι κοινά και στους Σαρακατσαναίους, δυνάμειν όλο και περισσότερο η πεποιθήση μου ότι εμείς οι Σαρακατσαναίοι ξεκινάμε από κάποιο σημείο της Πίνδου. Εξάλλου, και όσοι παλαιότερα πίστευαν ότι οι Σαρακατσαναίοι είναι υπολείμματα των Δωριών και όσοι σήμερα μιλούν για παλαιότερη καταγωγή των Σαρακατσαναίων πριν από την κάθοδο των Ινδοευρωπαίων στην Ελλάδα, στην Πίνδο τοποθετούν την αρχική κοιτίδα των Σαρακατσαναίων και μάλιστα στην περιοχή μεταξύ της Βόρειας Θεσσαλίας, της Δυτικής Μακεδονίας και της Ανατολικής Ηπείρου. Οι διαπιστώσεις των διαφόρων ερευνητών, τα κοινά γλωσσικά στοιχεία, η χρήση προφορά των φθόγγων λ και ν, που είναι κοινή στους Σαρακατσαναίους και στους Ηπειρώτες, η μουσική των τραγουδιών τους που μοιάζει με τα τραγούδια της Ηπείρου ως προς το «νιχόν», γιατί οι σκοποί των Σαρακατσαναίων είναι βαρύτεροι από της Ρούμελης και κάπως ελαφρότεροι από της Ηπείρου, και η κοινή παράδοση των Σαρακατσαναίων για φυγή τους στα χρόνια του Αλή πασά από την Πίνδο, δεν αφήνει καμία αμφιβολία ότι η αρχική κοιτίδα των Σαρακατσαναίων πρέπει να αναζητηθεί στην ευρύτερη περιοχή της Πίνδου μεταξύ των Τζουμέρκων, του Περιστερίου (Λάκρου) και του Κόζιακα, μια περιοχή μεγάλη με πλούσια λιβάδια για νομάδες κτηνοτρόφους. Την πίστη μου αυτή την ενισχύει περισσότερο το γεγονός ότι, από όσα ενώ τουλάχιστο στο ξέρω. Ξενιτικά (Καλημέρια τα λένε στα Τζουμέρκα και έτσι, τα λένε και οι Σαρακατσαναίοι στην Ηπειρό) δε συναντούμε σε μόνιμους κατοίκους ή βλάχους χωρικούς των άλλων περιοχών της Ελλάδας, εκτός από τους Σαρακατσαναίους, οπουδήποτε και αν βρίσκονται, και από τους νομάδες κτηνοτρόφους των Τζουμέρκων).

Διαβάζοντας το σπουδαίο βιβλίο

Συνδρομές που λάβαμε

Γιώτης Νικόλαος	Λάρισα	1000
Βαίτης Δημήτριος	Αθήνα	1000
Μπέλλου Ιωάν		3.000
Μπέλλου Γεωργία		1000
Ρούκης Κωνσταντίνος		1000
Καρατζέννης Ευάγγελος		2000
Τζαχρήτας Θεόδωρος		2000
Νούτσος Λάμπρος		2000
Καρακώστα Δέσποινα		1000
Αντώνης Δημήτριος		2000
Λιανός Ευθύμιος		2000
Τσακτοίρας Παύλος		2000
Φώτης Δημήτριος		1000
Μπέλλος Τηλέμαχος		1000
Καραδμήτας Βασίλειος		1000
Κίσης Σπύρος	Ιωάννινα	1000
Σιρόντας Γιώργος		1000
Τσοδούλου-Τσίτσα Σούλα	Αθήνα	1500
Τσοδούλου Χρήστος		1000
Νταλάκος Μιλτιάδης	Άρτα	1500
Μολώνης Ζαχαρίας		1000
Σταυρούλας Αποστόλ		1000
Καρατζέννης Ιωάννης	Ηλιούπολη	1000
Πραμαντιώτης Στάλ	Άρτα	1000
Σακαρλόου Χαλκιά	Αθήνα	1000
Καρατζέννης Νίκος	Θεσσαλονίκη	2000
Μπιτιράκης Νίκος	Ελασσόνα	500
Μαγεριώτης Δημήτριος	Αθήνα	3000
Βουρλόκας Γεώργιος	Πράσινα	2000
Ζορμπάς Γεώργιος	Άρτα	1000
Παπαχρήστος Σωτ.		1000
Χρήση Χαρίκλεια	Ιωάννινα	2000
Κονταξής Ελευθέριος	Αθήνα	1000
Κονταξής Γεώργιος		1000
Στάμος Δημήτριος		2000
Αρμύρας Νικ.		1000
Αρμύρας Νικ.	Αμφιλοχία	1000
Καλόγυρος Κων.	Αγρίνιο	1000
Καλόγυρος Γεώρ.		1000
Στάμος Σταύρος		500
Σιαπασούρας Βασ.		1000
Τασιγιάννης Κων.		1000
Σμύρης Λάμπρος		1000
Τάσης Παντίης		1000
Γκούβας Γεώρ. Δημ.		1000
Γιώτης Ηλίας		1000

Ρούκης Δημ.

Ιωάννινα 1500

Πραμαντιώτικα Νέα

Αποχώρηση της Σ.Ε.	σελ. 1
Το πρόβλημα της πλατείας	σελ. 1
Νέα απ' τα χωριά	σελ. 2-3
Αναμνηστές (Κώστας Τραχανάς)	σελ. 4
Ν. Καρατζέννης - Βιβλιοπαρουσίαση	σελ. 5
Ψυχιαγνία	σελ. 6
Πραμαντιώτικα φλόγα	σελ. 6

Ενημερώνουμε Προβληματίζουμε Αναζητούμε Λύσεις

Πραμαντιώτικη βραδιά

Μέσα σε μια ζεστή και ανθρώπινη ατμόσφαιρα οι Πραμαντιώτες της Άρτας αφέθηκαν να παρασυρθούν στους ξέφρενους ρυθμούς της Αποκριάς στον καθιερωμένο ετήσιο χορό τους. Οι Τρανυνέροι ξανάζησαν όμορφες παλιές στιγμές καταχωνισμένες στα κρσάπεδα της θύμησης τους και οι νεότεροι περπάτησαν στα μονοπάτια της αφησιώδους ελληνικής παράδοσης. Οι ρωμαλέες πνοές από το κλαρίνο του Πραμαντιώτη "τροβαδούρου" Γιώργου Διαμαντή μίλησαν στην καρδιά και στη σκέψη κάθε χωριανού που φτεράκιαν και πέταξαν σε θύμησης γλυκιές από τα γλέντια, τις χαρές και τα πανηγύρια του χωριού μας. Καμιά "κοσριά" Πραμαντιώτες-παλικάρια, χόρευαν το τριβύτι με καμάρια και λεβεντιά σκορπώντας ρίγη συγκινήσεων.

Τέτοιες στιγμές δίνουν δύναμη στον κουρασμένο άνθρωπο των καιρών μας, τον αποκαμωμένο στρατοκόπο που οδαιοποιεί στην ξερή και άνυδρη έρημο της εποχής μας, να συνεχίσει το δύσκολο δρόμο της ζωής με τις ανηφορές και τις "βαρυχειμνίες" του.

Θεωμά συγχαρητήρια στα μέλη του Δ.Σ. της αδελφότητας Άρτας που μόχθησαν για την άωστη οργάνωση της Πραμαντιώτικης βραδιάς και περισσότερο στον τελεματικό και ακαταπόνητο πρόεδρό της Γιάννη Παπαλέξη, που ήταν η ψυχή της όλης εκδήλωσης. Δε θα μπορούσα να μην επιστήμνω τη δυναμική παρουσία του "αμετανόητου" λάτρη της παλιάς ποιοτικής Δημοτικής μουσικής Χρήστου Γκούβα που με τη "λιγισμέρη" του, έκλεψε κυριολεκτικά την παράσταση.

Τι κρίμα, αλήθεια, που έλειψε από την εκδήλωση, αυτή ένα μεγάλο κομμάτι από το δραστηριότατο Πραμαντιώτικο στοιχείο! Μόνο μια αίθουσα έπρεπε να γεμίσουν οι Πραμαντιώτες της Άρτας; Οι υπόλοιποι γιατί απουσίασαν; Τι περιμένουν; Πώς θα

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ»

Πραμαντιώτων
Αθήνα

ΘΕΜΑ: "Συγκρότηση νέου Δ.Σ. σε σώμα".

Σας γνωρίζουμε ότι, το νεο Δ.Σ. που προήλθε από τις εκλογές της 9-2-1992, συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος
Γκούβας Κωνσταντίνος
Αντιπρόεδρος
Γ. Γραμματέας
Ταμίας
Ειδικός Γραμματέας
Μέλος

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
Πρόεδρος
Γκούβας Κωνσταντίνος

πλησιάζουμε ο ένας τον άλλο στις απρόσπετες πολιτικές όπου κυριαρχούν η ανωνυμία και η ισοπέδωση; Πώς θα πορευτούμε άριζοι, ανόστιοι και μετέωροι σε μια εποχή ρευστή που "τ' αναχώνματα" ολοένα πέφτουν και η πλημμυρίδα της ευμάρειας και του καταναλωτισμού απειλεί την ίδια μας την ύπαρξη; Ας κάνουμε ο καθένας μας την αυτοκριτική του.

Νίκος Β. Καρατζέννης
Φιλίππιαδα

Αγρίνιο 15-2-1992
Αριθ. Πρωτ. 5

Προς: Την Αδελφότητα
Αθηνών

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΙΔΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ "ΤΑ ΠΑΡΑΜΑΝΤΙΑ"

Σας αναφέρουμε ότι το νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας που προήλθε ύστερα από τις αρχαιρεσίες της γενικής συνέλευσης που έγινε στις 23-2-92 αποτελείται από τους κάτωθι:

1. Παπαλέξης Ιωάννης πρόεδρος (Πολιτ. μηχανικός)
2. Γκούβα Μαίρη αντιπρόεδρος (καθηγήτρια Τ.Ε.Ι.)
3. Κονταξής Κωνσταντίνος γραμματέας (Δημοσ. υπάλληλος)
4. Σταυρούλας Αποστόλ ταμίας (συντάχας ΕΛΤΑ)
5. Σιαπασούρας Ευστάθιος μέλος (αυτοκινητιστής)
6. Μολώνης Ζαχαρίας μέλος (Νοσοκομ. υπάλληλος)
7. Τσιλιγιάννης Νικόλαος μέλος (υπάλληλος εμπ. τράπεζας)
8. Πάνου Γεώργιος μέλος (κτηματίας)
9. Κονταξής Δημήτριος μέλος (υπάλληλος εμπ. τράπεζας)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ιωάννης Παπαλέξης

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Κωνσταντίνος Κονταξής

Πραμαντιώτες ηθοποιοί στην ΤV

Ο συγχωριανός μας απ' την Άρτα, Γιάννης Δημοθόδωρος, γνωστός για τις θεατρικές του ικανότητες, από το θεατρικό τμήμα του συλλόγου Μακρυγιάννη, εμφανίζεται τελευταία στην τηλεοπτική σειρά του Αντέννα, «Ανατολικός Άνεμος».

Επίσης στην επιτυχημένη σειρά του MEGA CHANNEL, «η Αγάπη της Γάτας» που τελειώνει πριν λίγο καιρό, πήρε μέρος ο συγχωριανός μας ηθοποιός Νίκος Γκεσούλης.

Και σ' ανώτερα παιδιά!!!

Προλογικό σχόλιο.

Αγαπτιοί αναγνώστες
της εφημερίδας μας.

Είναι το πρώτο ξεκί-
νημά μας. Μια μικρή εφη-
μερίδα, μέσα στην οποία
εκφράζουμε τις απόψεις
μας για τα προβλήματα που
αντιμετωπίζει ο κόσμος
μας σήμερα. Η εφημερίδα
αυτή δεν έχει σκοπό την
προβολή των μαθητών
αλλά να αναπτύξουμε τις
γνώσεις μας. Προσπαθού-
με να περάσει το μήνυμά
μας σε όλους σας, πώς δεν
είναι μόνο το διάβασμα η
ασχολία μας, αλλά προ-
σπαθούμε να δώσουμε

ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΙΚΗ ΦΩΝΙΑ

έστω με τις λίγες γνώσεις
μας, απαντήσεις σε θέματα
που προβληματίζουν
όλους μας. Θα θέλαμε τη
βοήθειά σας για να εκθέ-
σουμε τα προβλήματα που
απασχολούν και προβλη-
ματίζουν τον κόσμο μας
αλλά και τα προβλήματα
που αντιμετωπίζουν οι κά-
τοικοι των "Τζουμέρκων"

Έτσι λέγεται η εφημερίδα που εκδίδει η Γ' τάξη Γυμνασίου Πραμαντών και είναι άξια πολλών συγχαρητηρίων. Εμείς λάβαμε το πρώτο φύλλο της εφημερίδας και οφείλουμε να ομολογήσουμε ότι είναι μια πολύ καλή και προσεγμένη δουλειά με πολλά ενδιαφέροντα και επίκαιρα θέματα που αφορούν όλους μας. Τα παιδιά του χωριού μας απέδειξαν για άλλη μια φορά τις

μεγάλες δυνατότητές τους και ένα μεγάλο μπράβο είναι το λιγότερο που τους αξίζει. Οι μαθητές που πήραν μέρος στην εφημερίδα είναι οι: Βλάχος Κώστας, Γκεσουλή Αθηνά, Θανάσης Νίκος, Παππάς Γεώργιος, Τσιλιγιάννης Λάμπρος, Φώτη Βάγια, Φώτη Χαρά και τους βοήθησε η καθηγήτρια Βάββα Φωτεινή.

Από τη συντακτική επιτροπή
προς το Δ.Σ. της Αδελφότητας
.... με αγάπη

Δυναμικό παρόν έδωσε το Δ.Σ. της Αδελφότητας στον εορτασμό του Πάσχα στο χωριό μας.

Τα μέλη του Δ.Σ. θέλοντας να διαγεύσουν τις κακόβουλες φήμες για δήθεν υποτονικότητα και απραξία στις δραστηριότητες της Αδελφότητας τον τελευταίο καιρό, έδωσαν μια ξεχωριστή νότα ζωότητας και νεανικότητας, συμμετέχοντας σε όλες τις «κοινωνικές - ψυχαγωγικές - αθλητικές δραστηριότητες», που έλαβαν χώρα στο χωριό μας (όπως: τσούγκρισμα αυγών, στροβίλισμα της σούβλας, τραγούδι και χορός... μέχρι τελικής πτώσεως) και μάλιστα με επιτυχία!

Οι κακοπροέρετες κριτικές μερικών συγχωριανών μας για σχεδιασμένη και συντονισμένη ενέργεια καθώς και η άποψη ότι υπήρξαν εντατικά μαθήματα στα μέλη του Δ.Σ. (για τσούγκρισμα - στροβίλισμα - χορός) από καλοπληρωμένους δασκάλους, όχι μόνο στερούνται της πραγματικότητας, αλλά δίνουν και διαφορετική εικόνα για τα οικονομικά της Αδελφότητας, με αποτέλεσμα να λιγοστεύουν ολοένα οι συνδρομές των αναγνωστών μας!

Επειδή η απουσία των άλλων μελών του Δ.Σ. σχολιάστηκε αρκετά για την δήθεν ύπαρξη, «ομάδων», «κλίκας» και «δελφίνων, στο στρατόπεδο» της Αδελφότητας, θα θέλαμε πραγματικά να βάλουμε τα πράγματα στην θέση τους, λέγοντας με πολλή ειλικρίνεια ότι τέτοια φαι-

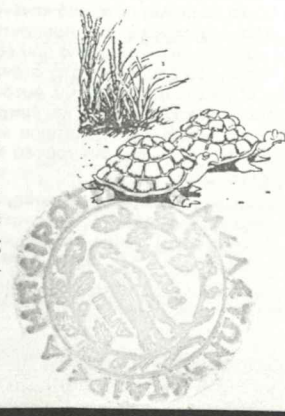
νόμενα είναι παντελώς άγνωστα σε μας.

Άλλωστε για να υπάρξουν κλίκες - δελφίνοι και ομαδοποιήσεις θα πρέπει να υπάρχει ... ομάδα!

Η Συντακτική Επιτροπή

*** Οι φωτογραφίες και τα σχετικά ντοκουμέντα των όσων λέμε υπάρχουν στην εφημερίδα για όποιον θέλει να τα δει. Δεν δημοσιεύονται για λόγους δεοντολογίας.

*** Εξάλλου ανακοίνωση - διαμαρτυρίας εξέδωσε το χορευτικό τμήμα της Αδελφότητας, αφού σε μια από τις φωτογραφίες ξεχωρίζει γνωστό μέλος του Δ.Σ. να ξεφαντώνει παραδοσιακά αλλά σε ρυθμούς της ΡΟΚ & ΠΟΠ. «Υπάρχει και η δημοτική μουσική» τονίζει μεταξύ άλλων η ανακοίνωση, πάντως αναγνωρίζει και επαινεί τις χορευτικές του ικανότητες!!!!

Ποιμενικό ανέκδοτο

Η γρήγορη εξέλιξη έκανε και τους τζιομπαναραίους των Πραμαντών ν' αφήσουν τα σελιάρικα άλογα και ν' αγοράσουν αμάξι. Έτσι αποφάσισε κι ο Μήτρος, αν και λίγο "Τρανούτσ'κου" στην ηλικία ν' αγοράσει αυτοκίνητο. Πηγαίνει λοιπόν σ' έναν αντιπρόσωπο αυτοκινήτων στην Άρτα, βλέπει ένα κόκκινο αυτοκίνητο, του άρεσε και ρωτάει: — Είναι καλός αυτός ου Ντουρής ουρέ; — Το τελευταίο μοντέλο κύριε, απαντάει ο αντιπρόσωπος. — Τι μοντέλου κι ξιμουντέλου μ' λίες, έχ' καλό ριβάν; στρατεύσεις; φλάει στράτα; — Όλα τα έχει κύριε απαντάει και πάλι ο αντιπρόσωπος, αφού δεν μπορούσε να συνεννοηθεί και να καταλάβει τι ακριβώς ήθελε ο αγοραστής. Ε! τότε τ' αγοράζου, φκιάσι τα χαρτιά κι βγάλτου λίγου παρόξου να τ' που καβάλα, θα νά 'χου κι τ' γρίμ' μαζί. Πράγματι παρέλαβε το αυτοκίνητο και ξεκίνησε καμαρωτί; με τη γυναίκα του δίπλα για τα πρόβατα.

Αρχάριος όπως ήταν πήγαινε στη μέση του δρόμου γιατί "σκιάζονταν μη λαικίσει" τ' αμάξ' απ' τ' στράτα κι κοψίει μέσα-πέρα τα χουράφια".

Οι άλλοι οδηγοί άρχισαν να διαμαρτύρονται, να κορνάρουν, να κάνουν χειρονομίες, άλλοι τον μούτζωναν. Ο Μήτρος δεν καταλάβαινε τίποτα, αλλά χαιρετούσε και καμάρωνε περισσότερο κι έλεγε στη γυναίκα του:

— Γλέψεις γ' ναίκα ούλοι μη ξέρουν, μι γνώρ(ισαν) μη χιριτάν, έχου άλλου αέρα τώρα!

Για κάτω ένας άλλος οδηγός δεν άντεξε και τον σταμάτησε λέγοντας: Βρε άνθρωπε στη θέσση, τι σου 'κανα και θέλεις να με σκοτώσεις; Γιατί ουρέ να σι σκουτώσω, σάμα έχουμε κανιά ου χτρουπάθει; ούτι σι ξέρω, γνιπ κι αλότινα, κάμ περά χ(α)ιστανέ μ' τι μ' γένισι φόρτουμα.

— Τότε γιατί οδηγείς στη μέση του δρόμου, θα τρακάρουμε.

— Γιατί χαμένους είμι να του πάου σ' ακρή) να μπανταρίσου κι ποιος τού ξαναβάν' σ' στράτα.

Όχι(ι) ουρα όχι(ι) δε στού κάνου του χατήρι(ι), να σκάεις.

Σε λίγο όμως τον σταματάει ένας τροχονόμος και του λέει:

— Τα στοιχεία σας κύριε, θα σας γράψω γιατί καβαλήσατε τη διπλή γραμμή. Τότε ο Μήτρος του απαντάει με ύφος: — Κι τι ν' έχεις ισού ουρέ κουρουφύλακα το διπλή γραμμή; μάνη ή αδερφή κι σ' κακουφάνκι που την καβάλησα; θα την καβαλήσου κι θα τ' μαρκαλήσου κι θα τ' ματακαβαλήσου κι θα τ' ματαμαρκαλήσου, άει παράτα μι, μ' βήκης (βγήκες) ντιρβέναγας να μ' κόσειψ' (κόψεις) τ' στράτα, λίες κι θα πιάεις (πιιάσεις) τουν κασιαντών; άει κατούρα παρέκια, βιάζουμι κι έχου τα πρότα ανάρμιγα θα σ' καούν. — Κόκαλο ο χωροφύλακας.

Από το περιοδικό Σαρακατσαναίοι, της Αδελφότητας Σαρακατσαναίων Ηπειρου. Τεύχος 8ο.

Για την αντιγραφή Ν.Β.Κ.

ΠΡΑΜΑΝΤΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Έκδοση της
Αδελφότητας
Πραμαντιωτών
στην Αθήνα

Ενταξίς: Καρατζίνης
Χρήστος

Σεβαστούπολεως 45
Αμπελόκηποι Τ.Κ. 11526
Τηλ. 6538808 Κυριακή πρωί

Τρίτη απόγευμα
Για συνεργασίες
και υλικό

Υπεύθυνος
αποστολής:

Γιώργος Ρίζος
Βρασίας 10
Κυψέλη Τηλ. 8623073

Εμπόστα-Επιταγές
Νίκος Ραυτογιάννης

Αλ. Ιωάννης 74
Αν. Παρασκευή
Τηλ. 6393867

Φωτοσύνθεση-Μοντέλ
Α. Μπτάκου - Σ. Γουλε-Παύλ
Χ. Τρικοπής 41-τηλ. 3616072

Ετήσια συνδρομή: 1000 δραχ.